

מסורת הש"ס

א) נ"י בערוך ערך ענד נטפחלות שנות ונרס בן עואל; ב) נעין תוספות מנלה; ג) ד"ה אלהלל; ד) זכרונות; ה) זכ"ר עה. בערדיון ק"ג; ו) נעין תוס' מולין; ז) ד"ה ודלמל; ח) נאכלתא מ"ר סג ונפרסה כהעלותן עוד סימן קכז פ"י ואי לא מערבי כיון דלא שרי לטלטלי מאניה ליכא שלמא כבתי ואי לא מדליק שרפה ולא מעשרי ליכא שלמא כבתי; ע"ל ועין בראש"י עשרה בלשון אחר ועי' עוד בר"ן; ו) נעין ו' ע"ג; ז) סימן להכות שאמר בעל המאמר זה בתוספתא (ד"ה ודלמל); ח) עירובין טו. ונש"א ר"י רבנן ודכ"ה הגיר' דלא ע"ה הלא בעל ת"מ כדביתא שם שו"ר מיימלא דרביא; ט) נ"ל ר' אלא וזכ"ר השליח דף מו. ד"ה סימנין דוק היטב בלש"י שם ומואלא שעינן בהנהיג בלשון אחר ונתקנס ואמר רבא דאמר רבא וזכ"ר ואמר רבא הלא כמקור אין להנהיג; י) עירובין ט: [מה: נ"ל ג: ג: נ"ל אלא]; יא) נאכלתא; יב) נאכלתא; יג) תוספתא מנחות כ"ז; ד"ה תוספתא; יד) ופי"ו דלח"ה ועין בספרי ר"פ חקת; ט) פי"ו דעביע; ע) ונעין פרש"י גענין ו'; פ) נוע"י תוספות גענין ו'; ד"ה ערבתא; ו) עירובין ע"א; ק) נש"א לא. כפ"י; ר) ונע"י מו"ר עירובין טו. ד"ה ערבתא.

תורה אור השלם

1 ודעת ב' שלום אהלך ופקדת נדך ולא נחשט: איוב ב' כד

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ע"ה חשכה וגו' ולעבד סיד' ודח"ה מ"ה באן בעירובי תחומין דעירובי תחומין מיקון מעליא הוא דלמסמח:

גליון הש"ס

גב' אמר ר' יהודה סבא. ע"י מולין דף ו' ע"ה תוס' ד"ה אשחכיה: שם שו"ר בן יוחי. ע"י (תוס' שו"ר) [ספס' תוספות וז"ה הכפורה] להנח"ס חזקוני יונהל דף ע"ה ע"ה: בראש"י ספס' חשיבה. ע"י ר"ה דף ט ע"ה תוס' ד"ה ורע"י: שם אבל מעשרין. ע"י מולין דף ו' ע"ה תוס' ד"ה ודלמל ונעין דף ל"ב ע"ה תוס' ד"ה כמחמא: בראש"י סימן בנפלא. מנח"ל כמחמא: ור"ה למחמא עוד הלא דלמקן דף ז ע"ב:

מוסף רש"י

גל של עצמות. שמת, דלסת שמת נפשה גל של עצמות [ומחזירין ק]. עשרתם. פירות שנאכל למחר. עירבתם. עירובי חלכות [גמ' ו' א]. שניהם קנו עירוב. משום דבין השמשות ספק הוא וספק דנכניהם להקל ועירוב מדכריהם הוא, לגבי הלא שנאכל עירובין בין השמשות משמין ת"ה ללא ואמרין ככר קנה עירוב, ולגבי הלא שעירב בין בין השמשות משמין ליה יום ועירובי הלא שזית לקטת ערבת [ועירובין טו].

רבינו הגנאל

מתניין ג' דברים צריך אדם לומר בתוך כו'. ואסיקנא צריך למימרינהו בניהוחא כי היכי דנקבלא אינשי ביניה מניה. מנא לן דצריך להלקת נר בשבת שנאמר וידעת כי עירובי אהלך וגו', ואין שלום אלא באור שנאמר וראו אלהים את האור כי טוב. ואוקמינא את דתנן הכא עירבתם עם חשיבה, וכן שולח אהלך, והוא דתני בספס' חשיבה ומעברין וטומנין את החמין, וצריך חצרות. אמר רבא אמר לשנים צאו וירבו חצרות אחד עירב עליו מבכ"י, ואחד עירב עליו בין השמשות, וזה שיעירב עליו מבכ"י נאכל עירוב בין השמשות ולא שיעירב עליו בין השמשות, נאכל עירוב משחשיבה, שניהם קנו עירוב מה נפש וכו', ואסיקנא אין השמשות ספק מן היום הוא ספק מן הלילה הוא ועירובי חצירות דרבנן וספק דבריהם להקל. וירושלמי הדר היתיר בעירובי חצרות אבל בעירובי תחומין דבר תורה הן. וטומנין החמין. אמר רבא מפני מה אמרו אין טומנין בדבר המוסיף ואפילו מבכ"י גזירה שמא ריתח, בבין השמשות [לא גזרינן, דבבין השמשות סתם קדירות ורחתות הן].

ואית להו לערא לאקופי. שהיה אותו שוק שהספק צו מקום מעצר העיר לרבים והכהנים לא היו יכולין ליכנס שם מפני טומאה וצריך להקיף דרך אחר ארוך: איכא ידיע דאיתחזק עהרה. כהאי שוק מימינו שלא היה בית הקברות גמור ולא ניתן לפנותו: כאל קיץ בן זכאי. שמתן ועקרון לאחר גידולן:

תורמסי תרומה. הנכירות לשמרון

בטורה. וגם הוא היה כהן כדלמרינן [במסכתא דפרה] (פ"א) א' חס מה שעשו ידי שכתבי: ענד איהו נמי הכי. היה מקלח תורמסין ומשליכין שם ונעשה נס וקף המת במקום שהוא שם וזיינו למקום הקצר הכי מפרש בפסיקתא דפרשת העומר ובסדר זרעים ירושלמי: ה"ט. במעמד: ונמנית. הסכמת לדעתנו להיות מן המנין: מפרסות זו אם זו. את שער חדרתה להיות נאה: ג' מעלמות. כמת שנקרב שער ונפל מומן הרבה: מתני' ע"ה חשכה. שאם ימחר להכירם מצדוד יוס יפשעו ויאמרו עדיין יש שהות: עשרס. פירות האילן לסעודת שבת. שאף אכילת כדלמרינן במסכת ביצה (דף לז:). שבת עונג אקרי מכל שהוא הוי עונג: ערבס. ערובי ט' תחומין וחלירות. והני תרי שייכי למימרינהו בלשון שאלה דשמא ככר עשו אכל ככר לא שייך להלקתם דככר הנראה לעין הוא:

ספק חשכה. כגון בין השמשות אין מעשרין את הודאי דמיקון מעליא הוא לע"ג שזנות בעלמא היא קסבר גזרו על השנות אף עד כש"מ: ואין מעשילין את הכלים. דהוי נמי שנות כדלמרינן במסכת ביצה (דף יח:).

דנראה כמתקן כלי: ואין מדליקין את הנרות. כ"ש דספיקא דאורייתא היא זו ואין לרין לומר זו קמני: אכל מעשרין את הדמאי. דלא דמי למתקן דרוב ע"ה מעשרין הן: ומערינן. עירוב. וצוגמרל פריך הא תנן לעיל ע"ה חשכה ערבסם מקמי דליהוי ספק: וטומנין את החמין. נותנן בקופה של מוכין להיות חומס משתמר בהן אכל משחשכה ודאי אין טומנין בהן כדמפרש בגמ' גמ' ע"ה חשכה. מצדוד יוס הוא ויש שהות לעשר ולערב א): בעירובי תחומין. מיקון מעליא דלמסמח דרבנן תחומין אקראי ואפי' למאן דלמנ תחומין דרבנן כדלמרינן בעירובין (דף ג"ה). ילפינן מקום ממקום ומקום מניסה כו'. אכל עירובי חלרות חומרא בעלמא הוא ולא מיקרי שניה מעלייתא וספקא דבין השמשות ספיר דמי: בין השמשות קונה עירוב שהוא תחילת קדושת היום: נאכל. שאכלו כלל או אדם:

שעירב עליו מצדוד יוס. הניח עירוב לסוף התחום מצדוד יוס ולא הספיק משוינן ליה ליליא ואמרין ככר קדש היום צדוד העירוב קיים וקנה עירוב דהלכה כר' יוסי דלמנ בעירובין (דף לה). ספק עירוב כשר ולגבי דהאי שהונה עליו בין השמשות ונתקיים עד שחשכה משוינן לבין השמשות ימנא ועדיין לא קדש היום כשהונה ונמלא שהיה שם ככר בשעת קניית עירוב: כפרא ליקני. זה שהונה עליו בין השמשות: קמא לא ליקני. שהי נאכל מצדוד יוס: ה"ג ספקא דרבנן כולומר הא מילתא דמספקא לן אי בין השמשות ימנא או ליליא במילתא דרבנן איתרע לן בעירובי תחומין דרבנן וכל ספקא דרבנן לקולא: ה"ג אמר רבא מפני מה אמרו אין טומנין בדבר שאינו מוסיף בעל כגון נמר ומוכין: משחשכה. כדמנן במתניתין וטומנין את החמין טעמא דספק חשכה הא ודאי חשכה אין טומנין וסתם הטונה דבדב שאינו מוסיף הכל דליו דליו המוסיף הכל אפי' מצדוד יוס אסור כדמנן בפ"י (דף מו): אין טומנין דלא שבות מעלייתא היא דלא איכא גזירת אסור דאורייתא ומנא דמנתינא אית ליה דגזרו:

על השנות ביה"ש דקמני אין מעשרין את הודאי: רותחוס דן. סממך לביה"ש הוא מעבירם מעל האור וליכא למיחש לשמא נלגננה וירתינה: מפי

פרק שני שבת

לד.

עבר איהו נמי הכי. מפר"ת כמו יעקב אצינו ותיקן מילתא: היבא דהוה קשי טהריה. כדאימא נזדה בפרק האשה (דף ס"ה. וס) דמניא אמר רבי יוסי בן שאול מעשה בסלע שהיו מחזיקין בה טומאה כו' אמר להו הביאו לי סדינין הביאו לו ושראן צמים ופרסו עליו מקום טומאה לח"ה

מקום טהרה נגזו: לא קשיא כאן בעירובי תחומין כו'. ונראה לר"ת כפירוש הקונטרס דבעירובי תחומין מחמירין משום דלית להו סמך מן המקרא וכן פרי"ח וכן יש בירושלמי:

וכן משמע בפרק מי שהזאיזאו (עירובין דף מו: וס) גזי הא דקאמר הלכה כדבי המיקל בעירובי רב פפא אמר אינעריך קד"ח ה"מ עירובי חלרות אכל בעירובי תחומין אימא לא ומעיקרא היה מפרש ר"ת דעירובי חלרות ממירי טפי מאן מעריצין אלא צפת כדמשמע בפרק הדר (שם דף ע"ה) ונחלון (שם דף פ"ה. וס) אכל בעירובי תחומין מעריצין כלל דבר חוץ ממים ומלא וואין נראה דהא ר"מ ס"ל דתחומין דאורייתא בפרק כלל מעריצין (שם לה). ואפ"ה אית ליה צהדר"י דעירובי חלרות צפת ובעירובי תחומין מעריצין כלל דבר דלא אשכחן דפליג ר"מ אסתם משנה דכלל מעריצין וטעמא דמקילי בתחומים דלא צעי פת משום א' דאין מעריצין אלא לדבר מצוה:

נאכל עירובי משחשכה. לאו דווקא וה"ה לא נאכל:

שניהם קנו עירוב. פירש בקונטרס דרבה אריי

בעירובי תחומין וכן משמע בלשון א"ר וערבי' ואע"פ דספק חשכה אין מעריצין עירובי תחומין ה"מ לכתחילה אכל דיעבד כשר כר' יוסי דלמנ (עירובין פ"ג דף לה). ספק עירוב כשר וקשה לרש"י דר' יוסי לית ליה התם גזי נפל עליו גל או נשרף או תרומה ונטמאה' ספק עירוב [כשר] אלא חשכה חזקה' כדמניא חסם כהדיא (דף לו). כילד אמר רבי יוסי ספק עירוב כשר כו' אכל כספק כי הכא שהניחו בין השמשות או נאכל בין השמשות לא מכשר ומפר"ת דהכא מיירי בעירובי חלרות" וכן פרי"ח וכן מוכח בסוף הדר (שם דף ע"ו). ואלא אשכחן נמי דלאו חוץ לעיר קאמר כמו לא וסבור לנו פועלים (ב"מ דף פ"ה). א"ה: רבי

בין השמשות ליליא הוא קמא ליקני בתרא לא ליקני בין השמשות ספקא הוא וספקא דרבנן לקולא: (ואמר) רבא מפני מה אמרו אין טומנין בדבר שאינו מוסיף הבל משחשכה גזרה שמא יירתיח אמר ליה אביי אי הכי בין השמשות נמי גיגור א"ל סתם קדירות ורחתות הן ואמר רבא מפני

שעשו אנשי וסארו להן רבנן בטלה הטמנה בדבר המוסיף ואפילו מבעוד יום. ועמד לנו מדבר זה [נ"א] ואסיקנא מן המאמר הזה כי הגפת והובל וכל דבר שהוא מוסיף הבל, לא נכשר ההטמנה בהם ואפילו מבעוד יום. ואן אלתאן אלא שו"ר וכל דבר המוסיף (שאינו מוסיף) הבל פי אחרארהא אנמא אבאחו אלהטמנה בהם מבעוד יום [אנמא הנתבן וריבש וכל דבר שאינו מוסיף הבל אינו אסור בהטמנה בהם מבעוד יום] אבל משחשיבה אסור. הרי כמאן אמר רבא מפני מה אמרו אין טומנין בדבר המוסיף ואפילו מבעוד יום ואין טומנין בדבר שאינו מוסיף משחשיבה, כי דעת שאסור בו ההטמנה בגפת ובובל כי בעת צדמו אמרו אבל טומנין בהם יבשים, ואי אפשר להיות משחשיבה מפני שאסור אין טומנין בתחילה בשבת, ולא יוכל להיות אלא מבעוד יום, ואעפ"י אסור דבר שהוא מוסיף ולא התירו אלא דבר שאינו מוסיף, ואם היה דבר שאינו מוסיף מבעוד יום הוא שמותר מכלל משחשיבה אסור.

עין משפט נר מצוה

קבא א מיי' פ"ה מהל' שבת ה' ג סמג עשין יא טו"ע א"ח סי' קס

קבא ב מיי' פ"ד מהל' שנת ה' ד ופ"ה הל' ג ופכ"ג הלכה טו סמג שם טו"ע א"ח סי' קכ"ה א' קבא ד טו"ע א"ח סי' קס ספיק' ג:

קבא ד מיי' פ"א מהל' עירובין הלכה כא סמג עשין דקנא א טו"ע א"ח סימן קכ"ה ספיק' א ופי' שג ספיק' ד טו"ע א"ח סי' קס

קבא ה מיי' פ"ו מהל' עירובין הלכה יג טו"ע א"ח סימן שג ס"ג: קבא ו מיי' פ"ד מהל' שנת הלכה ג סמג לאוין סה טו"ע א"ח סי' רנו ס"ה: קבא ז טו"ע א"ח סי' שח ספיק' ד:

מוסף תוספות

א. הסדינין, שבלע לפי שהיה דך ותחתיו. מוס' הא ספק חשכה בעירובי חצרות אבל עירובי תחומין דבר תורה הן. מוס' הל"ש. ג. הקילו חכמים לערב בכל דבר ומנין דלא משתכח דבר פת ומבטל מצוות עירוב. מוס' הל"ש. ד. אלא אבד וישא נקטיה. מוס' הל"ש. ו. דמשמע ל"י צא חוץ לעיר. מוס' הל"ש. ו. ספק מבעירי ספק משחשכה. מוס' הל"ש. ז. א"ר [דקיימא] ה"י בין השמשות. מוס' הל"ש. ח. שיכול לערב אותן ביה"ש. מוס' הל"ש. א. בעירובי תחומין דחמירי לא קנו. מוס' עירובין טו. ד"ה שיהא. ט. ומייתי הא מילתא עירובי חצרות. מוס' הל"ש. י. דקאמר צא וערב עירובין. מוס' עירובין טו. ד"ה שיהא. יא. והיינו צא מחבא. מוס' הל"ש.

רב נסים גאון

אמר ר' אבהו' מפני מה צונו טומנין בדבר המוסיף ואפילו מבעוד יום כו'. ואמר רבא מפני מה צונו טומנין אפילו בדבר שאינו מוסיף (מה) [משחשכה]. [משחשכה]. דבר המוסיף הוא הנוכר [נ"א]: הם המנויין] בבמה [בשבת]. ובסוף פרק במה ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת]. ודקמן [וח] גפת וובל ונבל וסיד וחול. ודבר שאינו מוסיף, הן דוונן ומוכין ועשכין בזמן שהם יבשים. ומה שהתירה המשנה מהטמנה מבעוד יום אבל בשבת לא, כמו שאמרה ספק חשיכה ספק אינה חשיכה טומנין את החמין, אבל ודאי חשיכה טומנין [את החמין] כלל, ואפילו בדבר שאינו מוסיף, ופירוש דילה בתוספתא [פרק רביעי] אין טומנין את החמין בתחילה [בשבת